സംസ്കൃതവും ദേശീയഭാഷകളും*

എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

"വടമൊഴി ഒഴിക" എന്ന് മദിരാശി നഗരത്തിലെ തെരുവുകളിൽ വിശേഷിച്ചും, ദ്രാവിഡകഴകക്കാരോ ദ്രാവിഡമുന്നേറ്റക്കാരോ ആണെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ചിലർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളത് കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണനാണ് തമിഴന്റെ എല്ലാ അധഃപതനത്തിനും കാരണം; ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭാഷയാണ് വടമൊഴി (സംസ്കൃതം); അതിനാൽ "വടമൊഴി" ഒഴിയണം — ഇതിനെയാണ് പ്രാകൃതയുക്തിവാദമാണ് ഈ മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ പുറകിൽ. ലോകസംസ്കാരത്തിന് "വടമൊഴി" നൽകിയ, ഇപ്പോഴും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ഇനിയുമെത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നൽകാനിരിക്കുന്ന, സംഭാവനകളെപ്പറ്റി ഈ മുദ്രാവാക്യക്കാരൻ അറിഞ്ഞില്ല.

സംസ്കൃതത്തിന്റെ ~~[illegible]~~ വികാസത്തെയും, ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയചരിത്രത്തിൽ ~~[illegible]~~ ആ ഭാഷയും അതിലടങ്ങിയ സാഹിത്യവും നിർവ്വഹിച്ച പങ്കിനെയും പറ്റി ഏതാണ്ടിത്തന്നെ അജ്ഞത [illegible]യാണ്, 1130-ലെ നവജീവൻ ഓണം വിശേഷാൽ പ്രതിയിൽ ശ്രീ. കെ. ദാമോദരൻ എഴുതിയ "സംസ്കൃതവും ദേശീയഭാഷകളും" എന്ന ലേഖനത്തിലും പ്രകടമാകുന്നത് എന്ന ~~[illegible]~~

* നവജീവൻ ഓണം വിശേഷാൽപ്രതി 1130 – പേജ് 137–140

ബോധവാന്മാരായിരിക്കുന്നു. സംഗതികളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായും ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണഗതിയോടെയും സമീപിക്കുകയെന്നത് തന്നെ ഇല്ല; ഒപ്പിച്ചു കൂടാത്ത കൺവ്യതാമെന്നുള്ള ഒരു കഴിവുകേടെ ഒരു പ്രത്യേകപ്രവണതകളിൽ ഈ തെറ്റ് തിരുത്തപ്പെട്ടതല്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. സംസ്കൃതത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില തെറ്റായ ധാരണകൾക്കുദാഹരണമായി ശ്രീ വസന്തകുമാർ രാജരാജവർമ്മ രാജാവിന്റെ വ്യാകരണ പ്രസംഗത്തിലെ ഏതാനും വരികൾ ശ്രീ ദാമോദരൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്രീ വസന്തകുമാറിന്റെ ചില വിശ്വാസങ്ങൾ — ലോകത്തിന്റെയാകെ ഭാഷ സംസ്കൃതമായിരുന്നു എന്നതിന്റെ അടുത്തൊരുമതും അവ — ചരിത്രവസ്തുതകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നവയല്ല. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ "വിവിധദേശീയഭാഷകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ മിക്കവയും എങ്കിലും, സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവയാണെന്നും, സംസ്കൃതത്തിന്റെ തണലിലാണ് വളർന്നു വികസിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നുമുള്ള" ശ്രീ വസന്തകുമാറിന്റെ ധാരണ, ശ്രീ ദാമോദരൻ പറയും പോലെ, തെറ്റായ ഒന്നല്ല.

"സംസ്കൃതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനും എത്രയോ മുമ്പ് തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ ഭാഷകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്" എന്ന് ശ്രീ ദാമോദരൻ പറയുന്നു.

[illegible]

"രാശികൾ" ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ; 'രാശി' ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. പക്ഷേ, "ആ പ്രാചീനരാശികളുടെ [illegible] ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ [illegible] പിരിച്ചു [illegible] കയാണ്." എന്നത്രേ. [illegible] പിരിക്കാതെ [illegible] [illegible] [illegible] ഇന്നവരെ [illegible] വായിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ [illegible] രാശി [illegible], [illegible] [illegible] പറയേണ്ടു [illegible].

"ക്രിസ്ത്വബ്ദത്തിനു മുമ്പ് രണ്ടാം സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ [illegible] വേദഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന [illegible] [illegible] [illegible]" എന്ന ശ്രീ ദാമോദരന്റെ പ്രസ്താവനയും [illegible]. "വേദഭാഷ" [illegible] [illegible] സംസാരഭാഷ [illegible] [illegible] [illegible] പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ, "വേദഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്ന പ്രാചീനാര്യന്മാർക്ക് [illegible] [illegible]" എന്ന പ്രസ്താവം, [illegible] [illegible], "[illegible]" [illegible] [illegible].

* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] രാശി [illegible] [illegible]!

"കൊച്ചുകൊച്ചു കഥകളും വ്യവഹാര ഭാഷ. ഏതു നാട്ടുകാരുടെ [illegible]
ഇവയും മനസ്സിലാകുമാറാണ്... ലിപിയോടുകൂടിയ സംസ്കൃതഭാഷാവിഭവി [illegible]
ത്" എന്ന് [illegible] [illegible] ലിപി [illegible]
വിഭവിച്ചത് എന്ന് [illegible] പറയേണ്ടതു. [illegible]
ലിപികളും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല. ദേവലിപി [illegible]
ആദ്യകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ലോകത്തിലെ [illegible]
[illegible] പ്രവർത്തകരും [illegible] വട്ടെഴുത്തു [illegible]
[illegible] ഈ [illegible] തമ്മിലുള്ള ബന്ധം [illegible]
[illegible] തമ്മിലുള്ള. [illegible]
[illegible] സംസ്കൃതഭാഷയും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ല. [illegible]
[illegible] സംസാരഭാഷ, [illegible]
[illegible] സമുദായത്തിൽ [illegible]
[illegible] ഈ [illegible] അവരുടെ സാഹിത്യഭാഷ
[illegible] ഈ [illegible]
[illegible] ഇതു "നാട്ടുകാർ [illegible]
[illegible] വ്യവഹാരഭാഷയിൽ [illegible]
[illegible] കാരണം, [illegible]
[illegible] സംസാരഭാഷയിൽ [illegible] സ്വാഭാവികമായി" [illegible]
സാഹിത്യഭാഷയിൽ [illegible]
[illegible] ഒരു സാഹിത്യഭാഷയായിത്തീർന്ന സംസ്കൃതം [illegible]
[illegible].

'സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വർദ്ധനവും, പണ്ടത്തെ ജനതയെ ചരിത്രത്തിലറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവുമാണ് സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചോദനമായിരുന്നത്" എന്ന പ്രസ്താവനയും സത്യവിരുദ്ധമായ [illegible] നിരൂപണമാണ്. ഒന്നാമത്, ആദ്യകാലങ്ങളിൽ [illegible] മാത്രമാണ്. വ്യക്തിത്വമായിരുന്നോ [illegible] ഇല്ല. രണ്ടാമത്, സ്വാതന്ത്ര്യവും, വ്യക്തിവാദവും [illegible] ഉണ്ടായിരുന്നു. സംസ്കൃതസാഹിത്യം വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സന്തതിയാണെന്ന് [illegible] തന്നെ.

"രാജകീയ രക്ഷയിൻ കീഴിലാണ് സംസ്കൃതസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം വളർന്നുവന്നത്" എന്ന പ്രസ്താവനയും നിരാധാരമാണ്. രാജാക്കന്മാരുടെ [illegible] സംസ്കൃതസാഹിത്യ [illegible] വിദ്യാലയങ്ങൾ [illegible], സന്യാസിമഠങ്ങൾ, ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ [illegible] സംസ്കൃതത്തിന് [illegible] പ്രചോദനം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

[illegible] വൈദേശികമായ [illegible] സാഹിത്യവും [illegible] പ്രചോദനത്തിന്റെയും ഫലമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതെത്ര മാത്രം ശരിയായിരിക്കുമോ, അത്രമാത്രമേ, സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണ [illegible]

രണ്ടു പ്രസ്താവനകളും ശരിയായിരിക്കുന്നതല്ല.

“വേദഭാഷയാണ് ക്രി. മു. 1-ാം നൂററാണ്ടിന്റെ [illegible] സംസ്കൃതമെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന സാഹിത്യഭാഷയായിത്തീർന്നത്. ഉദ്ദേശം മൂന്നാം നൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനമായപ്പോഴേക്കും അതൊരു മൃതഭാഷയായിത്തീർന്നു” — ശ്രീ. ഗോദവർമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒടുവിൽ, ക്രി. 12-ാം നൂററാണ്ടോടുകൂടി [illegible] സംസ്കൃതത്തിന്റെ “മൃതകാലം,” — ആ കാലത്തെന്നെ ഇതു നാട്ടുകാരുടെ “സ്വ ജനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രകൃതമായിരുന്ന [illegible] നിന്നകന്നുപോയിട്ടും,” സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു [illegible] ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു നൂററാണ്ടുകാലത്തെയും മാത്രം, സംസ്കൃതം പ്രാചീനമായും, പരിഷ്കൃതമായി, “ക്ലിഷ്ടമായി നിലനിന്നതും, പിന്നീട് [illegible] “[illegible] പ്രാകൃതഭാഷകളിലൂടെ.” മാത്രമായിരുന്നു അവ ഈ സാഹിത്യത്തിൽ [illegible] ഉത്തമമായ [illegible] [illegible] എന്ന് ശ്രീ. ഗോദവർമ്മ [illegible] രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സംസ്കൃതത്തിന്റെ നിലയിൽ [illegible] നാട്ടിൽ സംസ്കൃ[illegible] [illegible] പ്രാകൃതഭാഷകൾ, [illegible] ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ശ്രീ. ഗോദവർമ്മ പറയുന്നു. ഏതാണ് പ്രാകൃതഭാഷകൾ? “പ്രാകൃതം, ശൗരസേനി, മാഗധി, പൈശാചി തുടങ്ങിയ [illegible] ളെ” [illegible], “മാഗധി, പൈശാചി, ശൗരസേനി, ശകാരി, ചാണ്ഡാലി, ആഭീരി, ഢക്കി, തമിഴ്” തുടങ്ങിയ ഭാഷകളെ പ്രാകൃതങ്ങളെന്നും [illegible] പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, തമിഴിനെ പ്രാകൃ

7

[illegible] 'ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്' അതു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനിടെ [illegible]
ത്തെ "അപഭ്രംശം" എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ അപഭ്രം
ശങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഉത്തരേന്ത്യൻ ഭാഷകൾ പലതും ഉത്ഭവി
ച്ചിട്ടുള്ളത്. ~~[illegible]~~ ശാകാരി, ~~[illegible]~~ നാടകങ്ങളി
ലെ ഒരു പാത്രത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്; അതൊരിക്കലും "ജനങ്ങളുടെ" ഭാഷ
യായിരുന്നിട്ടില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ചണ്ഡാലി, ശാബരി, ഔഡ്രി
യിലെ [illegible] ചിലരുടെ ~~[illegible]~~ ഉച്ചാരണവിശേഷങ്ങൾ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ടാവാം. — "പുലയരുടെ ഭാഷ"
എന്നോ മറ്റോ നമുക്കു പറയാമല്ലോ, അതുപോലെ. ശൗരസേനി, മാ
ഗധി, അർദ്ധമാഗധി, മഹാരാഷ്ട്രി തുടങ്ങിയവയാണ് ഭാഷകളുടെ പേരു
കളായുള്ള "പ്രാകൃത" മെന്നത്. അപ്പോഴേ, ~~[illegible]~~
ശൗരസേനിയിൽ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] പ്രാകൃതം ഈ ഭാഷകൾ തന്നെ [illegible]
[illegible] പ്രചരിച്ചിരുന്നു. സംസാരഭാഷയിൽ ~~[illegible]~~ അവ
[illegible] [illegible] ഉണ്ടായിരുന്ന [illegible]. സംസ്കൃ
~~[illegible]~~ [illegible] ഉച്ചാരണത്തിൽ ~~[illegible]~~ [illegible] പ്രാകൃതങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ
[illegible] വന്നിട്ടുണ്ട് ~~[illegible]~~ (ഉദാ: സംസ്കൃത
ത്തിലെ [illegible] സ്ഥാനത്ത് [illegible]; [illegible] സ്ഥാനത്ത് [illegible];
[illegible] സ്ഥാനത്ത് [illegible]) ~~[illegible]~~ പ്രയോഗിച്ചു
കാണുന്ന ഈ പ്രാകൃതങ്ങളിലെ [illegible] പദങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള
[illegible] പദങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളും [illegible] ഉച്ചാരണത്തെ [illegible]
കാണാം. അതിനാൽ പ്രാകൃതമോ സംസ്കൃതമോ ഏതാണ് ആദ്യം
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

"പ്രാകൃത ശബ്ദങ്ങൾ [illegible] സ്ഥാപിതങ്ങൾ പലപ്പോഴും [illegible] സംസ്കൃതഭാഷയെ ഉപയോഗിച്ച് സാധാരണക്കാരുടെ വ്യവഹാരഭാഷ [illegible] ആയി [illegible] ഈ [illegible] പ്രസ്താവം [illegible]. ഇതിനു വേണ്ടി [illegible] ഭാഷാശാസ്ത്ര വ്യാകരണവും മറ്റും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.മു. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രാചീന സംസ്കൃതഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനായ പാണിനിയാണ് ഇതിനെ [illegible] എന്ന് [illegible] പറയുന്നു. ക്രി.മു. 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ [illegible] ഉണ്ടായിരുന്ന [illegible], നാലു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്നയാൾ വ്യാകരണഭാഷാശാസ്ത്ര [illegible] ഉണ്ടാക്കിയെന്ന് [illegible] ഇരിക്കട്ടെ. [illegible] നിഘണ്ടുനിർമ്മാതാക്കളും, [illegible] ശബ്ദരൂപങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യാകരണമെഴുതുന്നവരും, [illegible] ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരും [illegible], പാണിനിയുടെ [illegible] സ്ഥാപിതങ്ങൾ [illegible] താണ് ഇതിനെക്കാൾ നല്ലതും. ("വാക്" എന്ന [illegible] ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വിശേഷണമായ 'ശബ്ദഭാഷാശാസ്ത്രം' [illegible] ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ [illegible] ഉണ്ടാക്കുന്ന [illegible] ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന് [illegible] ഇവിടെ [illegible] "[illegible]" [illegible].)

"ഭാഷാശാസ്ത്രം" എന്ന [illegible] ജ്ഞാനശാഖ [illegible] സംസ്കൃതത്തിലെ വൈയാകരണ [illegible] പാണിനി [illegible]. ഭാഷയെന്ന [illegible] വസ്തുക്കൾ [illegible], അതിന്റെ [illegible]

~~[illegible]~~ നിയമങ്ങൾ [illegible] കൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ് [illegible] ചെയ്തു ~~[illegible]~~
വൈദ്യം. [illegible] [illegible] ... [illegible] ഉണ്ട് [illegible]
[illegible] വിശ്വസിക്കാമെന്ന [illegible] ; സാധാരണ
[illegible] [illegible] കാലത്തെ [illegible] പരിഷ്കൃതരൂപം [illegible]
[illegible] എന്ന പറയാനാണ് [illegible] ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതു
തെറ്റു പറയാം. [illegible] ഒരു വൈദികസൂത്രവുമല്ല; ഒരു ലൗകികസൂ
ത്രമാണ്. പാണിനീയം [illegible] ശ്രീ. [illegible] പറഞ്ഞത് ~~[illegible]~~
അഭിപ്രായം. ഒരു ലൗകികസൂത്രമാണ്. ~~[illegible]~~ ലോകത്തിലെ [illegible]
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] പാണിനീയം ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ഒരു [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] എല്ലാ [illegible] [illegible] വിശ്വസിക്കാം [illegible]
പാണിനിയെ [illegible] [illegible] പറഞ്ഞിരുന്നതും ഇതുപോലെ [illegible]
ഒരു ലൗകികസൂത്രമായിരുന്നു. [illegible], [illegible], [illegible] ; പാണിനിക്കു [illegible]
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible]
[illegible]

"വരരുചി, കാത്യായനൻ, പാതഞ്ജലി തുടങ്ങിയ [illegible] പാണിനീയവ്യാകരണത്തിന് [illegible]" എന്ന് ശ്രീ. [illegible] പറയുന്നു. വരരുചിയും കാത്യായനനും രണ്ടല്ല; ഒരാളാണ്. "പാതഞ്ജലി" അല്ല "പതഞ്ജലി". പതഞ്ജലിയെഴുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പേരാണ് "ഭാഷ്യം" അഥവാ "മഹാഭാഷ്യം" എന്നത്. കാത്യായനന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് വാർത്തികം എന്നാണ്.

പ്രാകൃതവ്യാകരണം എഴുതിയ വരരുചി, ക്രി. മു. ഒന്നാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാത്യായനൻ [illegible] ആണെന്നു [illegible] ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു ബോധ്യമാകുന്നു. [illegible] സംസ്കൃതവ്യാകരണ [illegible] നിലനിന്നിരുന്ന [illegible] വ്യാകരണം എഴുതിയതിൽ നിന്നു ഊഹിക്കാം. [illegible] [illegible] ഇവിടെ [illegible] പ്രാധാന്യമില്ലാത്തതിനാൽ [illegible].

"സംസ്കൃതം തെക്കും വടക്കും ഒരു പോലെ പൊതുഭാഷയായിരുന്നു" എന്ന് ശ്രീ [illegible] [illegible]. വൈദികകാലം മുതൽ മധ്യകാലം വരെ സംസ്കൃതമായിരുന്നു ഇന്ത്യയുടെ പൊതുഭാഷ എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഈ നീണ്ട കാലത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെങ്ങുമുള്ള വിദ്വാന്മാർ അവരുടെ ഗൗരവമുള്ള കൃതികളെഴുതിയിരുന്നത് സംസ്കൃതത്തിലാണ്. കാളിദാസൻ മുതലായ കവികളുടെ കാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലുള്ളവ; വൈദ്യം, [illegible], ഗണിതം, ശില്പം, രാഷ്ട്രതന്ത്രം, മുതലായ പ്രായോഗിക ശാസ്ത്രങ്ങളും, നിയമസംഹിതകളും, തത്വചിന്തകൾ, ചരിത്രം, സാഹിത്യം, ലിഖിതങ്ങളും, ഇന്ത്യയിൽ തെക്കും വടക്കും സംസ്കൃതത്തിലാണ്. കാശ്മീരത്തിലും കേരളത്തിലും [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ഉണ്ടായിരുന്ന അനേകം [illegible]. [illegible] കൃതികളോ [illegible] യായിരുന്ന സംസ്കൃതം, [illegible] ഇന്ത്യയിലൊട്ടാകെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ [illegible] ആയിരുന്ന പൊതുവേ ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കാതിരുന്ന [illegible] അല്ലല്ലോ "പൊതുഭാഷ" യെന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം [illegible] വരെ, [illegible] [illegible] [illegible] ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മാധ്യമം സംസ്കൃതമായിരുന്നു. [illegible]

ഇന്ത്യയിലെ പാലിഭാഷ. തമിഴ് കന്നട [illegible]
സംസ്കൃതത്തിലാണ്. ചീനയിൽ [illegible]
സംസ്കൃതമാണ് [illegible] സംസ്കാരത്തിന്റെ [illegible]
ഉണ്ടായി. [illegible]
[illegible]
[illegible]

ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ബുദ്ധമത

പക്ഷേ ബുദ്ധമതത്തിലെ ഭാഷ സംസ്കൃതം തന്നെയായിരുന്നു. ശിലാശാസനങ്ങളിൽ പലതിന്റെയും ഭാഷ സംസ്കൃതമല്ല.

~~ഇടയ്ക്ക് "പാലി" എന്നും "അർദ്ധമാഗധി"~~

ഇക്കാലത്ത് "പാലി" എന്നും "അർദ്ധമാഗധി" എന്നും രണ്ടു പ്രാകൃതങ്ങൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ബൗദ്ധരുടെ മതഗ്രന്ഥഭാഷ എന്ന നിലയിലാണ് ഇന്ന് "പാലി" അറിയപ്പെടുന്നത്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഒരു രൂപാന്തരം — ഒരു പ്രാകൃതം — മാത്രമാണ് പാലി. പ്രാകൃതങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപോലെ, പാലിക്കു സംസ്കൃതവുമായി [illegible] അടുപ്പം [illegible]. [illegible] "ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനഗ്രന്ഥമായ ത്രിപിടക പാലി ഭാഷയിലാണെഴുതപ്പെട്ടത്" എന്ന് [illegible] ബൗദ്ധന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് [illegible]. "ത്രിപിടക" അല്ല, "ത്രിപിടകം" എന്നാണ് ശരി. മൂന്നു പിടകങ്ങൾ (കൊട്ടകൾ) ചേർന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥസമുച്ചയം എന്നാണ് ഒരു സാഹിത്യസമുച്ചയത്തെയാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. പിടകങ്ങളിലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, ബൗദ്ധരുടെ സാഹിത്യം സുത്തപിടകം, വിനയപിടകം, അഭിധമ്മപിടകം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവ ഓരോ പിടകത്തിലും ഒട്ടേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും* അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ത്രിപിടകങ്ങൾക്കു പുറമെ നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അശോകന്റെ ശിലാശാസനങ്ങളുമാണ് പാലി സാഹിത്യം. കാലക്രമേണ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ബൗദ്ധന്മാർ പാലി വിട്ട് സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ലങ്കയിലെ ബൗദ്ധന്മാർ [illegible] പാലിയിൽ [illegible] തന്നെ [illegible].

* ത്രിപിടകത്തിന്റെ [illegible] 2154 പേജുകളുള്ള 7000 [illegible]

ജൈനന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു വന്നതിനാൽ. [illegible] ജൈനമത-
[illegible] ആണെന്നുള്ളതായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങനെ [illegible] സംസ്കൃതത്തിൽ [illegible] "ദ്രമിഡ" ശബ്ദം. [illegible] ജൈനന്മാരെ [illegible] സംസ്കൃതമായിരുന്നു.

“ദ്രാവിഡഭാഷയിൽ [illegible] സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് [illegible] ശ്രീ [illegible] പറയുന്നു. ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ [illegible]. തിരുക്കുറൾ (കാവ്യ [illegible]) ആദ്യത്തെ [illegible]:

അകര മുതല എഴുത്തെല്ലാം ആദി-
പകവൻ മുതറ്റേ ഉലകു.

ഇതിൽ അകരം (അക്ഷരം)· ആദി (ആദി) പകവൻ (ഭഗവൻ), ഉലകു (ലോകം) എന്നിവ സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. [illegible] ദ്രാവിഡ [illegible] സംസ്കൃത [illegible] (തത്ഭവങ്ങളും തത്സമങ്ങളും) പദങ്ങൾ ദ്രാവിഡഭാഷകളിലെല്ലാം [illegible]. “[illegible] സംസ്കൃതം [illegible]” എന്ന് ശ്രീ [illegible] പറയുന്നു [illegible]. [illegible] ദ്രാവിഡഭാഷകളുടെ [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] പദങ്ങൾ [illegible]

വ്യാകരണവും പദങ്ങളുടെയും പോലെ പദങ്ങൾ വ്യാകരണവും [illegible] വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നവരാണ്, ഇവരെ [illegible] ശ്രീ ദാമോദരൻ മാസ്റ്ററിലേക്കെത്തുന്നു.

സംസ്കൃതം, ശ്രീ ദാമോദരൻ പറയും പോലെ പുരോഹിതന്റെ [illegible] ഒരു ചടങ്ങു ഭാഷയായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയുടെ കഴിഞ്ഞ നാലായിരം വർഷങ്ങളിലെ വിജ്ഞാനസമ്പത്തിലേക്ക് നമുക്ക് കടന്നുചെല്ലാനുള്ള [illegible] താക്കോലാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഭൗതികവാദികളുടെ സംസ്കൃതം [illegible] [illegible] സംസ്കൃതഭാഷ [illegible] [illegible] സംസ്കൃതമായിരുന്നു. [illegible] സംസ്കൃതത്തിനും, [illegible] സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന് [illegible] [illegible] മാസ്റ്ററിലേക്കെത്തുന്നു.

ഇതിനർത്ഥം സംസ്കൃതം [illegible] [illegible] സംസ്കൃതത്തിലെ [illegible] അല്ല. [illegible] സംസ്കൃതത്തിൽ [illegible]